

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 2524-02-09 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

בפני כב' השופטת ברכה בר-זיו

תובעים עסוס רוג'יה
ע"י עוה"ד מ. ברק ואח'

נגד

נתבעים 1. עסוס פלוריאן
2. המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")
ע"י עוה"ד שגיא, שיפמן, אמסלם ואח'

פסק דין

- 1
2
3 1. התובע, יליד 14.10.90 הגיש נגד הנתבעים תביעה לפיצויים בגין נזקי גוף שנגרמו לו,
4 לטענתו, עקב תאונת דרכים מיום 13/04/08.
5
6 2. התאונה אירעה בחוף שקמים שבכנרת והיא תוארה בכתב התביעה ובתצהיר עדות ראשית
7 מיטעם התובע כדלקמן:
8
9 "ביום 13/04/08 בחוף השקמים שבכנרת, היו התובע, אחיו וחבר נוסף מעורבים
10 בקטטה שפרצה בינם לבין קבוצת נערים נוספת ששהתה בחוף. בעקבות הקטטה
11 ביקשו התובע, אחיו וחברם לעזוב את המקום ולשם כך נכנסו לרכב, כאשר התובע
12 מתיישב במושב האחורי. לפתע נפתחה דלת הרכב האחורית, קבוצת הנערים
13 משכה החוצה את התובע והפילה אותו ארצה. נהג הרכב, אשר לא היה מודע
14 באותה עת להתרחשויות, החל בנסיעתו תוך כדי שהוא עולה עם גלגלי הרכב על
15 גופו של התובע וגורם לו לפגיעות רב מערכתיות".
16
17 הנתבע מס' 1 הוא אחיו של התובע, שנהג ברכב במועד התאונה. הרכב היה מבוטח אצל
18 הנתבעת מס' 2 (להלן "הנתבעת").
19
20 3. בכתב ההגנה כפרה הנתבעת בכל חבות לפצות את התובע ובכך שהאירוע /או פגיעות התובע
21 נגרמו עקב תאונת דרכים. הנתבעת טענה כי עובר לתאונה היה התובע מעורב בקטטה,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 09-02-2524 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

- 1 שכתוצאה ממנה נפגע בכל חלקי גופו וכי הנוקים להם הוא טוען נגרמו מהקטטה. לחילופין
2 טענה הנתבעת כי יש להפריד בין פגיעותיו של התובע בקטטה לבין אלה מהרכב.
3
- 4 ממקום התאונה הובהל התובע לבי"ח "פוריה". ממצאי בדיקותיו שם יפורטו להלן, כפי
5 שהובאו בחוות דעתו של ד"ר קוגל. התובע אושפז בבית החולים 17 ימים, במהלכם עבר
6 ניתוח לשחזור וקיבוע עצריח משמאל. הוא שוחרר לביתו ביום 29/04/08 עם המלצה
7 לטיפול פיזיותרפיה נשימתית, חבישות, ושכיבה ללא דריכה. ביום 19/05/08 אושפז התובע
8 בשנית למשך 5 ימים, במהלכם עבר ביום 22/05/08 ניתוח הטרייה והשתלת עור.
9
- 10 לאחר שחרורו המשיך התובע להתלונן על כאבי גב, צוואר וכתפיים עם הגבלה בתנועות.
11 התובע גם נבדק על ידי פסיכיאטר, שהמליץ על טיפול תקופתי אנטי דיכאוני.
12
- 13 התובע טען כי מאז שחרורו ועד היום הוא עבר בדיקות שונות אצל מומחים בתחומים
14 האורתופדי, הפסיכיאטרי ועור, עבר טיפולי פיזיותרפיה וכן קיבל תרופות רבות לשיכוך
15 כאבים.
16
- 17 לאור עמדת הנתבעת נקבע בשלב ראשון הדיון בשאלת אופן הפגיעה בתובע ואיזה פגיעה
18 אפשר לייחס לתאונת הדרכים. לאחר שהוגשו תצהירי עדות ראשית ותצהירים של העדים
19 לתאונה, והם נחקרו בבית המשפט, קבעתי (בישיבה מיום 06/02/11) כי **"אני סבורה כי**
20 **בנסיבות ראוי שמומחה פתולוג יחווה דעתו בשאלה האם הפגיעות בהן נפגע התובע**
21 **בתאונה הן תוצאה מתאונת דרכים או כתוצאה ממכות וחבלות ידי אדם"**. בהתאם, מונה
22 כמומחה ד"ר חן קוגל, כאשר לצדדים הותר להמציא למומחה רק מסמכים רפואיים
23 וצילומים של התובע.
24
- 25 בפני המומחה טען התובע כי הרכב עלה עליו מהרגליים למעלה, על הבטן, האגן והגב וכי
26 בזמן שהיה תחת הרכב, הרכב סובב אותו. כן טען כי נכווה מהמפלט של הרכב.
27
- 28 בחוות דעתו תיאר ד"ר קוגל את פגיעת התובע כדלקמן:
29
- 30 **"בבדיקתו בחדר המיון היה בהכרה מלאה, יציב מבחינה המודינמית. נמצא חתך**
31 **בקרקפת באזור הקדמי שמאלי, נמצאה רגישות במישוש מעל שתי עצמות הבריח,**
32 **בבית החזה ובגב משמאל. בבדיקה בקבלתו במחלקת טיפול נמרץ, מעבר למה**
33 **שנמצא במיון, נמצא חתך באוזן השמאלית עם שפשוף"**.
34

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 09-02-2524 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

- 1 די"ר קוגל תאר את פצעי השפשוף שנמצאו בקרסול שמאל, בחלק הרחיקני של הירך , בצד
2 הקדמי של ברך ימין, בצד הפנימי של שורש כף היד, בצד הפנימי של מרפק ימין, בצד
3 הפנימי של מרפק שמאל, בדופן הקדמית של הבטן, במותן ובעכוז שמאל.
4 בבדיקת CT של בית החזה נמצאו שברים בעצמות הבריח משני הצדדים.
5 בבדיקת CT בטן הודגמו שברים בעצם העצה, בזיו הרוחבי הימני של חוליה מותנית
6 חמישית ובמרחשת מימין, בעצם הבושת משני הצדדים ובעצם השת מימין.
7 בבדיקת CT של ארובת העין הודגם שבר ברצפת הארובה של העין הימנית עם תפיסה של
8 השריר הישר התחתון בתוך השבר.
9
10 במהלך האשפוז עבר התובע ניתוחים לשחזור וקיבוע של השברים בעצם הבריח השמאלית
11 ורצפת ארובת העין. כן טופל מקומית בשפשופים בגב התחתון ובבית החזה.
12
13 התובע שוחרר מבית החולים עם המלצה להמשיך בשכיבה מוחלטת בשל השברים באגן.
14
15 בצילומים שנערכו לתובע לאחר שחרורו מבית החולים נראו שברים באגן ושברים עם
16 תזוזה בעצמות הבריח השמאלית והימנית.
17
18 **מסקנות חוות הדעת הן כדלקמן:**
19
20 הפגיעות בראשו של התובע, לרבות בארובת העין, נגרמו מחבלות קהות במהלך הקטטה,
21 ולא מדריסה על ידי צמיג הרכב.
22 השברים באגן נגרמו עקב הפעלת אנרגיה גבוהה מאד והם מתיישבים עם דריסה על ידי
23 רכב, ולא היו יכולים להגרם על ידי מכות אדם.
24 הכוויות נגרמו כתוצאה מפעולת חום של הרכב, ולא כתוצאה ממכות אגרוף או בעיטות בעת
25 הקטטה.
26 לא ניתן לקבוע ממה נגרמו פצעי השפשוף בקרסול השמאלי, בירך ובברך מימין ובשורש כף
27 היד הימנית – והם מתיישבים הן עם מכות ישירות עקב התקיפה והן חבלות שנוצרו במהלך
28 שכיבה תחת רכב וגלגול עקב דריסה.
29 פצעי השפשוף במותן, בעכוז ובמרפקים הם נרחבים ומתיישבים עם גרירה על הקרקע או
30 חיכוך כנגד משטח ולא מכה בעצם מוגבל. ממצאים אלה יכולים להגרם בשל נפילה עקב
31 קטטה וגרירה על הקרקע או בשל גרירה במהלך דריסה.
32 באשר לשברים בעצמות הבריח – הם מתיישבים יותר עם מחיצה על ידי הרכב ופחות
33 מתיישבים עם שתי חבלות נפרדות (כמו נפילה) ועוד פחות עם מכות ישירות, שהאנרגיה
34 שלהן נמוכה. יחד עם זאת, לא ניתן לשלול מנגנונים אלה.
35

3 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 09-02-2524 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

7. לאור חוות הדעת, הכירה הנתבעת בחבותה לפצות את התובע בגין נזקיו עקב התאונה (בשלב זה גם קיבלה הנתבעת את ייצוגו של הנתבע מס' 1, אשר בשלב הראשון יוצג בנפרד).
 לאור ההכרה בחבות מונו מומחים רפואיים בתחום הנפשי, בתחום האורתופדי ובתחום הכירורגיה הפלסטית.
8. פרופ' אבי בלייך, המומחה בתחום הנפשי, קבע בחוות דעתו כדלקמן:
8. **"ג. בעקבות התאונה ותוצאותיה פיתח תגובה נפשית עם תסמינים פוסט-טראומטיים ודיכאון. היה בטיפול פסיכיאטרי וקיבל תרופות נוגדות דיכאון. ללא התמדה וללא שיפור במצבו. התאונה קטעה את לימודיו בכיתה יב' ולא שב אחריה ללמוד. ההתנהגות ההימנעותית, הפסיביות והצמצום גרמו להסתגרות ולבידוד חברתי. ולמרות מאמצי תמיכה לא מצליח לחזור למסלול לימודי ו/או תעסוקתי.**
 ד. כיום, בחלוף 3.5 שנים, אני מאבחן אותו כסובל מהפרעה פוסט טראומטית (PTSD) ומדיכאון נלווה, בעקבות התאונה שעבר.
 ה. אני מעריך את חומרת הנכות הנפשית ב-20% לפי ס' 34 ג' לתקנות המל"ל".
- בתשובה לשאלות ההבהרה השיב פרופ' בלייך כי יש לייחס בהיבט הסיבתי 10% מהנכות לתאונה ואת המחצית האחרת לקטטה.
9. ד"ר בני ברנפלד, המומחה לכירורגיה אורתופדית, קבע בחוות דעתו כי מבחינה אורתופדית בלבד, כשלוש וחצי שנים לאחר התאונה, סובל התובע **"מהגבלה בטווחי תנועות כתף שמאל, מכאבי גב תחתון עם הקרנה לרגל שמאל והגבלה בטווחי תנועות ע"ש מותני"**.
 ד"ר ברנפלד קבע לתובע נכות בשעור של 32% לפי סעיף 37-7-ב' - 20% (הגבלה בינונית בתנועות ע"ש מותני) וסעיף 41-4-ב' - 15% (הגבלה בתנועות הכתף השמאלית עד לגובה השכם).
- בחקירה נגדית לב"כ הנתבעת אישר ד"ר ברנפלד כי ההגבלה בכתף נובעת באופן עקיף מהחשש שיכאב בזמן ביצוע תנועות, על רקע התקופה בעבר שהיה באי כושר, וכל תנועה גרמה לו כאבים יחד עם זאת, השיב כי עצם הבריא מהווה חלק מחגורת הכתף ואי אפשר להפריד בינה ובין עצם הזרוע והסקפולה או עצם החזה האחורית, וכי כל פגיעה באחת משלושת העצמות המרכיבות את הכתף, מהווה הפרעה תפקודית.
 ד"ר ברנפלד אישר כי אין דלדול שרירים בכתפיים, דבר המעיד על כי נעשה שימוש בכתפיים או עקב הפיזיותרפיה שקיבל. עוד הוא הוסיף כי בשים לב למועד שחלף מאז התאונה – קשה לו להאמין שמצבו ישתפר.

4 מתוך 17

- 1 ד"ר ברנפלד נחקר באשר ליכולת כיפוף הגב של התובע. לדבריו, מדובר בבדיקה
 2 סובייקטיבית. לדבריו, טווח הכיפוף של התובע אינו בגדר הנורמה (למרות שעל פי ספרות
 3 שהוצגה בפניו על ידי ב"כ הנתבעת – יכול שמדובר בטווח בתחום הנורמה).
 4
- 5 ד"ר ברנפלד נחקר גם באשר לבקע דיסק ממנו סובל התובע. ד"ר ברנפלד אישר כי בבדיקת
 6 CT שנערכה לתובע ביום 4.11.08, בחוליות L4 עד L5 – לא אובחן הבקע והוא נראה רק
 7 בבדיקה שנערכה ביום 5.4.11 הוא לא יכול היה לקבוע מתי נגרם הבקע אך שלל את גרסת
 8 ב"כ הנתבעת לפיה הנכות שקבע לתובע מתייחסת רק למצב לאחר 2011. הוא הסביר כי
 9 "אני חושב שהפגיעה היא לא רק ענין של בקע או לא בקע אלא מדובר בפגיעה הרבה יותר
 10 קשה של מעיכה, פגיעת מעיכה, של גלגל אוטו, אז הפגיעה היא לא רק ענין של בקע או
 11 ענין של שבר בחוליה, אלא ענין של פגיעה בכל הרקמות הסביבתיות". ד"ר ברנפלד אישר
 12 כי ככל שהבקע לא נגרם עקב התאונה, יכול להיות שחלק מההגבלות בתנועה שראה
 13 בבדיקת התובע – אינן קשורות לתאונה.
 14
- 15 ד"ר ברנפלד לא יכול היה לעשות הפרדה בין נכות שנגרמה כתוצאה מטראומה של קטטה
 16 וזריקה לרצפה לבין פגיעה מהרכב שדרס את התובע. יחד עם זאת, בתשובה לשאלה
 17 "מבחינתך באותה מידה, זה יכול להגרם מהקטטה" הוא השיב: "יכול להיות".
 18
- 19 בחקירה לב"כ התובע אישר ד"ר ברנפלד כי תיאורטית יכול מצב הכתף להחמיר כמו שיכול
 20 להשתפר. לדבריו, הנכות בגב לא נקבעה רק עקב תנועות הכיפוף וכי הוא מצא הגבלות
 21 בתנועה מעבר לכיפוף הקדמי בשלושה מישורי תנועות נוספים. הוא אישר גם כי מידת
 22 הכיפוף תלויה בשיתוף הפעולה של הנבדק אך גם ממצאי ההדמיה מאשרים קיומה של
 23 הגבלה.
 24
- 25 באשר לבקע הדיסק שלא נראה בבדיקת ה- CT מיום 4.11.08 השיב ד"ר ברנפלד כי הוא
 26 חושב שהבקע נגרם עקב התאונה, אך אינו בטוח בכך. עוד הוסיף כי יכול להיות שהבקע
 27 יתפתח לאחר התאונה למרות שלא היה קודם וכן הוסיף כי "יכול להיות מצב שבעקבות
 28 התאונה היה בלט בגובה אחר עם שבר, ולא ראו את הבקע כי לא היה עדיין בקע, ובמהלך
 29 הזמן (אל לשכוח שהיה שבר באגן והוא הלך עם הליכון ואמצעי הליכה) תקופה מסויימת
 30 ללא דריכה כי השבר מחייב את זה, הוא הלך בצליעה תקופה ארוכה מאד. הצליעה הזו
 31 לאורך זמן יכולה לגרום לבקע משני גבוה יותר, בסמיכות לפתולוגיה שכבר היתה קיימת.
 32 זה אחד ההסברים. הסבר אחר הוא – אם היתה עוד תאונה, ואת זה אני לא יודע".
 33
- 34 ד"ר ברנפלד אישר כי השבר באגן יכול לגרום בעתיד לשינויים ניווניים שיגרמו להגבלה
 35 במפרק הירך, אך הסבירות לכך נמוכה.

5 מתוך 17

1 ד"ר ברנפלד שב ואישר לב"כ התובע, כי לא ביסס את נכותו של התובע על הבקע בחוליות
 2 L5-L4
 3
 4 פרופ' ירון הר שי, המומחה לכירורגיה פלסטית ואסתטית, קבע בחוות דעתו כדלקמן:
 5

6 "ממצאי הבדיקה הגופנית:

7 צלקת מס' 1: בבטן אמצעית מימין צלקת רוחבית בצורת פרסה באורך 23 ס"מ.
 8 אורך הזרוע העליונה 15 ס"מ וברוחב 4 ס"מ והזרוע התחתונה באורך 16 ס"מ
 9 וברוחב של 4 ס"מ. הצלקת מעט מורמת, נוקשה, בגוון העור, רגישה למישוש,
 10 בלתי סדירה עם השתלת עור מרושתת, ללא זקיקי שיער, עם סימני תפירה משני
 11 צדדיה במיוחד באספקט הצדדי הימני, אינה דבוקה לרקמה בעומק.
 12 צלקת מס' 2: במותן ובגב אמצעי תחתון משמאל צלקת אליפטית באורך 20 ס"מ
 13 וברוחב בין 5-8 ס"מ, מהצלקת יוצאים שתי זרועות מקבילות בחלקה העליון
 14 והתחתון של הצלקת בגודל 14 ס"מ/1X ס"מ ו-7 ס"מ/1X ס"מ בהתאמה. הצלקת
 15 בלתי סדירה, מעט מורמת ונוקשה, בגוון העור, ללא זקיקי שיער, רגישה למגע
 16 ואינה דבוקה לרקמה בעומק.
 17 צלקת מס' 3: בירך שמאל, אספקט קדמי פנימי עליון, צלקת אליפטית, בגוון
 18 ורדו, שטוחה בגודל 2 ס"מ/1X ס"מ, אינה רגישה ואינה דבוקה לרקמה בעומק.
 19 צלקת מס' 4: במרפק שמאל, צלקת דקה ויבשה, עגולה בגודל 4 ס"מ/3.5X ס"מ,
 20 בגוון העור, שטוחה, אינה רגישה ואינה דסוקה לרקמה בעומק. אין הגבלה
 21 בתנועות המרפק.
 22 צלקת מס' 5: באיזור קוביטלי (קפל המרפק הפנימי) מימין באספקט עליון צלקת
 23 קווית מקבילות, באורך 4 ס"מ וברוחב 1-2 מ"מ, מעט חיוורות, אינן דסוקות ואינן
 24 רגישות.
 25 צלקת מס' 6: מעל עצם הברי משמאל, צלקת ניתוחית באורך 15 ס"מ וברוחב עד 1
 26 ס"מ, שטוחה, קשתית, בגוון העור, אינה רגישה ואינה דבוקה לרקמה בעומק.
 27 הנבדק מתאר חוסר תחושה בעור מעל לצלקת.
 28
 29

30 מאז התאונה חלפו מעט יותר משלוש שנים ולכן איכות ומראה הצלקות לא ישתנו
 31 באופן מהותי. יש לקבל את טענת הנבדק כי הצלקות נראות לעין, מתבייש בהן
 32 ונוטה להסתירן.
 33 צלקות מספר 1 ו-2 נרחבות ומורמות המעידות על פעילות היפרטרופית בצלקות
 34 אשר עקב כל הינו מגרדות ורגישות. הטיפול בחבישות לחץ וסיליקון כפי שהומלץ
 35 על ידי הצוות הרפואי וריפוי בעיסוק אמור היה להשטיח את הצלקות ולהקטין את

6 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בחיפה

1 תופעת הגרד והרגישות. יש לחזור ולהתמיד בטיפול זה אך במידה וטיפול זה לא
 2 יצליח יש מקום להקפיד את הצלקות על ידי חנקן נוזלי. עקב גודל הצלקות יהיה
 3 צורך במספר טיפולי הקפאה.
 4 עקב גודלן של צלקות 1 ו-2 לא ניתן לכרות אותן, אלא אך ורק בעזרת מותחני
 5 רקמה אשר מוחדרים לשוליי הצלקות. המותחנים מנפחים את העור התקין סביב
 6 לצלקות ובשלב שני, כורתים את הצלקות ומכסים את הפגמים שנוצרים עם העור
 7 העודף שנוצר בשוליים. מדובר בניתוח דו שלבי המבוצע בהרדמה כללית. בדרך זו
 8 ניתן יהיה להקטין את שטח הצלקות אך עדיין יותרו צלקות.
 9 את צלקת מספר 6 ניתן לשפר על ידי כריתתה בשיטת **MULTIPLE Z- PLASTY** או **W-PLASTY** אשר הופכים את הצלקת מקוּיֵת לצורת "זיג זג"
 10 אשר נראית פחות לעין.
 11 יש לקבל חוות דעת מומחה בתחום הניירולוגיה לצורך בדיקת תלונת הנבדק על
 12 חוסר תחושה מעל עצם הבריה משמאל. יתכן ומדובר בפגיעה בסעיפים
 13 התחושתיים של עצב צרביקלי C3,4 שנגרם עקב השבר בעצם הבריה משמאל.
 14 אין מקום לתיקון או שיפור כירורגי של צלקות 3,4,5 עקב מיקומם באזורי מתח
 15 ואשר יגרמו לצלקות להתרחב. ניתן להסוותן על ידי איפור רפואי שאינו מהווה
 16 פתרון של קבע או על ידי קעקוע רפואי שבמהלכו מחדירים לתוכן הפיגמנט צבע
 17 בגוון העור התקין סביב.
 18 עלות הקפאת הצלקות 1 ו-2 כ-20,000 ₪ (כולל עלות חדר ניתוח ושכר טרחת
 19 מנתח).
 20 עלות הניתוחים (שני השלבים) להקטנת צלקות 1-2 בעזרת מותחני רקמות (כולל
 21 עלות חדר ניתוח, עלות המותחנים ושכר טרחת מנתח) כ-60,000 ₪ לכל צלקת.
 22 עלות תיקון צלקת מספר 6 כ-10,000 ₪ (כולל עלות חדר ניתוח ושכר טרחת
 23 מנתח).
 24 עלות קעקוע רפואי כ-4,000 ₪.".

25 פרופ' הר-שי קבע לתובע נכות צמיתה בשיעור של 20% על פי סעיף 75 (1) ג.

26
 27
 28
 29 11. ב"כ התובע טען בסיכומים כי בהתאם לחוות דעתו של ד"ר קוגל, יש לייחס לתאונת
 30 הדרכים את השברים באגן (בדרגת חומרה גבוהה) הכוויות הרבות, והשברים בעצם הבריה
 31 וכי לקטטה יוחס רק השבר בארובת העין. לטענתו, חוות דעתו של ד"ר קוגל לא נסתרה,
 32 והוא לא נחקר עליה על ידי ב"כ הנתבעת, ולפיכך יש לראותה כראיה מכרעת ויחידה באשר
 33 לקשר הסיבתי בין הפגיעות של התובע לבין התאונה.
 34

7 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 2524-02-09 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

- 2 ופרופ' הר-שי קבע נכות בשיעור 20% כתוצאה מהצלקות. באשר לנכות בתחום הנפשי טען
3 ב"כ התובע כי קביעתו באשר לחלוקת הפגיעה הנפשית בשווה בין התאונה והקטטה היא
4 שרירותית, ללא קשר לנסיבות המקרה, אך מאחר והוא לא נחקר על חוות דעתו – הוא
5 מסכים כי יש לקבל אותה כראיה מכרעת שלא נסתרה.
6
7 לאור האמור טען ב"כ התובעת כי יש להעמיד את נכותו הרפואית של התובע על הנכות כפי
8 שנקבעה על ידי המומחים – דהיינו נכות בשיעור 51%.
9
10 ב"כ הנתבעת טען כי בשלב ראשון נפגע התובע באופן קשה מהמכות שקיבל ורק לאחר מכן
11 נפגע מהרכב. לטענתו, ד"ר ברנפלד אישר בחקירתו הנגדית כי אינו יכול לומר איזה חלק
12 מהנכות האורטופידית נובע מהקטטה ואיזה מפגיעת הרכב. כמו כן הפנה לתשובותיו של
13 המומחה בענין הבקע.
14
15 ב"כ הנתבעת טען כי התובע לא הוכיח כי הנכות בגב נגרמה עקב התאונה. לחלופין, ביקש
16 ב"כ הנתבעת לקבוע את נכותו של התובע באשר לע"ש מותני בשיעור 10%.
17
18 בהיבט הנפשי טען ב"כ הנתבעת כי יש לייחס את מלוא נכותו הנפשית לקטטה ולא לתאונה.
19 ב"כ הנתבעת הפנה לחוות דעתו של ד"ר קוגל אשר ציין כי התובע הוכה בראשו, נלקח בכוח
20 מהמכונית אליה נמלט, הוכה פעם נוספת בפניו, הופל לקרקע והוכה בבעיטות לגופו.
21 לטענתו, אירוע הקטטה היה לא פחות טראומטי, אם לא יותר מאירוע התאונה ואשר
22 במהלכו ללא ספק חשש התובע לחייו.
23
24 ב"כ התובע טען כי התאונה היתה טראומטית יותר מאשר הקטטה (יצויין כי התובע עצמו,
25 בחקירתו, טען כי כל מצבו הנפשי נגרם עקב התאונה והסיוטים שנגרמו לו בשכבו "נשרף"
26 תחת הרכב).
27
28 באשר לנכות בתחום הפלסטי, ב"כ הנתבעת הפנה לחוות דעתו של ד"ר קוגל אשר קבע כי
29 למיעט הצלקות שנגרמו לתובע בבטן ובגב לא ניתן להעריך כתוצאה מאיזה מנגנון נגרמו יתר
30 הפגיעות שהותירו את הצלקות. ב"כ הנתבעת הפנה גם לחוות דעתו של פרופ' הר שי, אשר
31 קבע ביחס לצלקות אלו, כי ניתן להקפיאן, דבר שיקטין את הרגישות ותחושת הגרד. ב"כ
32 הנתבעת טען כי יש להעמיד את הנכות עקב הצלקות על 10%.
33
34 ככל שהדברים אמורים בנכות בתחום האורטופדי – עולה מחוות דעתו של ד"ר ברנפלד,
35 ביחד עם זו של ד"ר קוגל – כי זו נגרמה עקב התאונה בלבד. לתובע נגרם שבר באגן, אשר

8 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 2524-02-09 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

- 1 מנע ממנו תנועה לאורך זמן וכמו כן, בסבירות גבוהה ניתן לקבוע כי גם השברים בעצמות
2 הבריה נגרמו עקב התאונה.

- 3
 4 ד"ר ברנפלד אישר כי ממצאי בדיקת הכיפוף תלויים בשיתוף הפעולה של התובע
 5 (והתרשמי מעדות התובע כי הוא מפרז בתאור מגבלותיו ומעצים אותן), אך יש
 6 למגבלותיו תימוכין בממצאי בדיקות ההדמיה.
 7 באשר לבקע ניתן לקבוע כי בסבירות של 51% לפחות – נגרם הבקע עקב התאונה (בין שנגרם
 8 כבר במועד התאונה אך לא נראה בצילומי ה-CT הראשונים סמוך לאחר התאונה, ובין
 9 שהוא פועל יוצא של הפגיעות והתפתח במהלך הזמן שחלף ממועד התאונה ועד מועד
 10 הבדיקה.
 11 הוא הדין במגבלות שנגרמו לתובע בכתפיו, עקב השברים בעצמות הברית, משני הצדדים
 12 (אשר יוחסו על ידי ד"ר קוגל במפורש לתאונה).
 13
 14 לפיכך- אני קובעת כי מלוא נכותו האורטופדית של התובע, בשעור 32%, נגרמה עקב
 15 התאונה.
 16
 17 14. בהיבט הנפשי – אני מקבלת את האמור בתשובת ההבהרה של פרופ' בליך, לפיה יש לייחס
 18 לתאונה רק מחצית הנכות וב"כ התובע הסכים בסיכומיו כי יש לקבל את קביעתו. אציין כי
 19 איני מקבלת את טענת ב"כ התובע כי מדובר בקביעה שרירותית שאינה עולה בקנה אחד עם
 20 העובדות. התובע טען כי כל סבלו ומצוקותיו הנפשיות נובעות מתאונת הדרכים, ואולם הוא
 21 התעלם בדבריו מהעובדה שלפגיעה מהרכב קדם מאורע טראומטי ביותר: התובע נמלט
 22 מתוקפיו, נכנס לרכב והתיישב בו על מנת למלט את נפשו ותוקפיו הוציאו אותו מהרכב,
 23 היכו אותו והשליכו אותו לקרקע כשהם ממישיכים להכות ולבעוט בו. גם עצם החבלה
 24 בראשו ובעינו של התובע ממחישה את חומרת הפגיעה עקב הקטטה. בנוסף, בחקירתו
 25 הנגדית של התובע הוא אישר כי בשיחות עם העובד הסוציאלי במרפאה לבריאות הנפש הוא
 26 התמקד בעיקר בקטטה ולא בפגיעה הנפשית עקב הפגיעה מהרכב וכי אמר שם כי "כל
 27 **המקרה הציק לי"** (מבלי שהפריד בין הקטטה והתאונה)
 28
 29 בשים לב לאמור – אני מעמידה את הנכות בתחום הנפשי על 10%.
 30
 31 15. בתחום הפלסטי, פרופ' הר-שי לא נחקר על חוות דעתו ונכותו של התובע נקבעה על ידו
 32 בשעור של 20%, ללא הפרדה בין הצלקות השונות.
 33
 34 16. סה"כ נכותו הרפואית של התובע הינה איפוא 51%.
 35

9 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 09-02-2524 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

- 1 **הנכות התפקודית**
 2
 3 17. בתצהירו של התובע (ת/2) הוא הצהיר כי בזמן התאונה הוא היה תלמיד בכיתה י"ב וכי

- 4 בגלל התאונה, האישפוז וכל הטיפולים הרפואיים, הוא הפסיק את לימודיו. התובע גם תאר
 5 את מגבלותיו: "קשה לי להתכופף, להרים את יד שמאל שלי לגובה, להחזיק או להרים
 6 חפצים, לשבת או לעמוד להרבה זמן, ואני מוגבל בתנועות שלי ויש לי כאבים במספר
 7 תנועות שאני עושה". התובע טען כי הצלקות משפיעות על התפקוד שלו וקשה לו לעשות
 8 דברים בגללן (לרבות גירוי מהבגדים במותן ובגב וזיעה). התובע גם חזר וטען כי מאז
 9 התאונה הוא סובל מדיכאון ומתקשה לראות את העתיד שלו בצורה אופטימית וחיונית.
 10 לדבריו, הוא מתלווה אל אביו לעבודה מאחר ואביו מכריח אותו אך אינו עובד שם בפועל
 11 (בחקירתו הנגדית השיב כי מה שהוא עושה זה מסתכל על אחיו שעובד בעסק, מטאטא או
 12 מסדר ניירות).
 13
 14 בחקירתו הנגדית של התובע הוא אישר כי היה בשיחות במרפאה לבריאות הנפש עם עובד
 15 סוציאלי אשר בסיום הטיפול רשם שהתובע דיווח על שיפור מכל הבחינות ועל כך שהוא
 16 מתכנן לעבוד בעתיד במגבלותיו. הוא גם סיפר לו על תוכנית שלו להיות סוחר בחלקי חילוף
 17 למקררים, תחום המשתלב בעסק של אביו (שבבעלותו מפעל למקררים).
 18
 19 התובע אישר בחקירתו כי עשה רישיון נהיגה לאחר התאונה ("לפני שנתיים וחצי") וכי
 20 עבר "סטט" במבחן ראשון. לדבריו הוא "אוהב לנהוג אבל לא נוהג, נוהג לפעמים" וכי יש
 21 לו שתי מכוניות, בהן הוא נוהג לפעמים. עוד אישר התובע כי לפעמים הוא רואה כפול וזה
 22 מפריע לו.
 23
 24 אביו של התובע הצהיר (ת/1) כי מאז התאונה התובע עצבני "נרקב בבית, סובל כל הזמן
 25 מכאבים, נמצא בדיכאון, עצבני וללא עתיד". בחקירתו הנגדית השיב כי בעברו סבל התובע
 26 מהפרעות קשב וריכוז וכי בכיתה י' עזב את בית הספר ועבר ל"אורט" (לדבריו, עשה כן בגלל
 27 שחבריו עברו בית ספר).
 28
 29 לדברי האב, התובע עשה רישיון נהיגה כיוון שהוא "הכריח" אותו וכי כאשר ביקש את
 30 הרישיון לא הצהיר על בעיות בריאות כי "אין לו בעיות בריאות". הוא אישר גם כי התובע
 31 הגיש בקשה לקצבת "נכות כללית" וכי בקשתו נדחתה. הוא לא ידע להשיב האם התובע
 32 יפנה שוב למוסד לביטוח לאומי לאחר סיום התביעה.
 33
 34 ב"כ התובע טען כי התובע, כאדם צעיר הסובל מנכויות קשות, ואשר אינו יכול לבצע את
 35 רוב הפעולות אותם מבצעים בני גילו ללא הגבלה, נעדר למעשה סיכוי אמיתי למצוא עבודה

10 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 09-02-2524 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

- 1 אשר תתאים למגבלותיו וכן יקשה עליו לרכוש מקצוע. ב"כ התובע טען כי נכותו של התובע
 2 בתחום האורטופדי היא נכות משמעותית ויש לה השלכה תפקודית ניכרת, מאחר ומדובר
 3 בפגיעה משולבת בשני אברים חיוניים לתפקוד – האגן והכתפיים שיש להם השלכה על על
 4 תפקודו ויכולתו לבצע פעולות אלמנטאריות מידי יום. כמו כן טען כי הצלקות רגישות
 -

- 5 ומגדרות והן תפקודיות והוא הדין בנכותו הנפשית. ב"כ התובע ביקש להעמיד את נכותו
6 התפקודית על 60%.
- 7
- 8 20. ב"כ הנתבעת טוען כי נכותו התפקודית של התובע נמוכה מנכותו הרפואית, וכי נכותו
9 הרפואית אינה מונעת ממנו לעבוד ובפועל התובע אכן עובד ובעסקו של אביו.
- 10
- 11 21. ההלכה היא כי "גובה הנכות הרפואית אינו זהה בהכרח לשיעור הגריעה התפקודית, אך
12 נתון זה של גובה הנכות הרפואית הינו, מכל מקום, נתון מרכזי, אם לא חותך לקביעת
13 שיעור הפגיעה התפקודית (ראו: ע"א 3049/93 גירוגיסיאן נ' רמזי פ"ד נב(3) 792,
14 797-798)" (ע"א 61/03 אריה חברה ישראלית לביטוח בע"מ נ' אבני, תק-על 2005(3), 29).
- 15 הדברים נכונים במיוחד כאשר מדובר בקטינים (ראו למשל: ע"א 3293/08 מדינת ישראל -
16 משרד הבריאות נ' דבורה שוכר (פסק דין מיום 21/02/11 וכן ע"א 354/12 פלונית נ. אליהו
17 חברה לביטוח בע"מ (פסק דין מיום 18.7.12)).
- 18
- 19 22. בענייננו, אני סבורה כי הן התובע והן אביו הגזימו בתאור מצבו של התובע. מחד אביו של
20 התובע טען כי התובע נרקב כל היום בביתו ומאידך, התובע העיד כי הוא כל יום נמצא
21 בעסק של אביו, שמכריח אותו לעשות כן. אביו של התובע העיד כי הוא הכריח את התובע
22 להוציא רישיון נהיגה בעוד שהתובע העיד כי הוא אוהב לנהוג ויש לו אפילו שני כלי רכב.
- 23
- 24 ציינתי כבר שהתרשמתי כי התובע מעצים את פגיעותיו ונראה כי אינו עושה כל מאמץ
25 להשתקם. הדבר עולה בקנה אחד עם קביעתו של פרופ' בליך, לפיה התנהגותו של התובע
26 היא "התנהגות הימנעותית פסיבית".
- 27
- 28 23. לפיכך, איני מוצאת מקום לסטות מהנכות הרפואית כנקודת מוצא לנכותו התפקודית, ואני
29 מעמידה את נכותו התפקודית של התובע על 51%.
- 30
- 31 **בסיס השכר**
- 32
- 33 24. ב"כ התובע טען כי במועד התאונה היה התובע קטין שטרם נכנס למעגל העבודה, ולכן יש
34 לקבוע את בסיס השכר על פי השכר הממוצע במשק. ב"כ התובע טען כי אין משמעות

11 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 09-02-2524 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

- 1 ללקות הלמידה שאובחנה אצל התובע בשנת 2002 (כ-6 שנים טרם התאונה) שם הוא אובחן
2 כסובל מלקות למידה.
- 3
- 4 25. ב"כ הנתבעת טוען כי יש מקום לסטות מהכלל לו טען ב"כ התובע, לאור האמור בחוות
5 דעתו של פרופ' בליך באשר לקטטה עובר לתאונה, ליקויי הלמידה מהם סבל התובע (התובע

- 6 אובחן התובע כסובל מ-AUHD ואף הומלץ לו קבלת טיפול תרופתי מסוג ריטלין, והירידה
7 בהישגיו של התובע בבית הספר. כמו כן טען כי הפגיעה בראשו ובעינו של התובע נגרמה
8 עקב הקטטה ולא עקב התאונה, וכי יש לקחת בחשבון גם את השלכות פגיעה זו
9
10 26. כאמור, נקודת המוצא היא כי הפיצוי בגין הפסד כושר ההשתכרות של הקטין מבוסס על
11 ההנחה כי הקטין היה משתכר, אלמלא התאונה, סכום השווה לשכר הממוצע במשק. יחד
12 עם זאת, נקבע כי מקום בו קיימים די נתונים לגבי הנפגע, המאפשרים חישוב אקטוארי-
13 אינדיבידואלי, ייטה בית המשפט להעדיף חישוב כזה על-פני התבססות על חזקת השכר
14 הממוצע במשק (וראה למשל ע"א 10064/02 "מגדל" חברה לביטוח בע"מ נ' אבו חנא, פ"ד
15 ס(3) 13).
- 16
17 27. בעניינו של התובע, אכן אובחנו הפרעות קשב וחדלן ללקות למידה, אך לא מצאתי כי יש
18 באלה כדי להצדיק סטייה מההלכה באשר לקטינים. מאידך, יש לקחת בחשבון גם פגיעה
19 בכושר ההשתכרות של התובע הנובעת מהפגיעה בראשו ומגבלת הראיה ממנה הוא סובל,
20 לרבות הנכות הנפשית שנקבעה לתובע כתוצאה מהקטטה, בשעור של 10% (כאשר לקחתי
21 בחשבון בקביעת הנכות התפקודית גם את הנכות הנפשית בשעור 10% כתוצאה מהתאונה).
22
- 23 28. השכר הממוצע במשק בחודש אוגוסט 2013 הינו 8,952 ₪ ולפיכך אני מעמידה את בסיס
24 השכר של התובע (נטו), החל מהיום, על 7,000 ₪. באשר לתקופה ממועד התאונה ועד היום,
25 אני מעמידה את בסיס השכר על 5,000 ₪.
26

הפסדי השכר של התובע בעבר

- 27
28
29 29. אציין כי לאור מצבו הרפואי של התובע והטיפולים שעבר – יש לראות תקופה של שנה
30 כתקופה בה נשלל מהתובע אי הכושר לעבודה לחלוטין. לאחר כשנה, ולעיתים, יחושבו נזקיו
31 של התובע על בסיס נכותו התפקודית
32

12 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 09-02-2524 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

- 1 עוד אציין כי בהתאם לעדותו של התובע הוא יוצא כל יום לעבודה בעסקו של אביו. לא ברור
2 איזו עבודה מבצע התובע וגם לא הוצגו כל תלושי שכר של התובע בעבודתו אצל אביו. גם
3 שיקול זה הנחה אותי בקובעי את בסיס השכר לעבר.
4
5 30. לאור האמור, הפסדי השכר של התובע לעבר הינם כדלקמן:
6
7 מיום 14.10.08 עד 14.10.09 : 5.000 ₪ 12X חד' = 61.857 ש"ח

- 8 ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית עד היום :
- 9 מיום 14.10.09 ועד היום : 5,000 ₪ $51\%X$ 47X חד' = 130,340 ש"ח
- 10 ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית עד היום :
- 11
- 12 סה"כ הפסד לעבר : 192,197 ₪.
- 13
- 14
- 15 **הפסד כושר השתכרות בעתיד –**
- 16
- 17 31. מהיום ועד הגיע התובע לגיל 67 :
- 18
- 19 7,000 ₪ $51\%X$ 292.9697 X = 1,045,901 ₪.
- 20
- 21
- 22 **הפסד פנסיה –**
- 23
- 24 32. ב"כ התובע טען כי יש לפסוק לתובע פיצוי בגין הפסד פנסיה בשעור של 11% מאובדן כושר
- 25 ההשתכרות לעתיד, כמקובל בפסיקה.
- 26
- 27 33. ב"כ הנתבעת טען כי אין מקום לפצות את התובע בראש נזק זה וכי היה על התובע לפעול
- 28 להקטנת נזקיו. לחילופין טען כי ככל שיגרם לתובע הפסד פנסיה, הוא מתקזז כנגד הפרשת
- 29 התובע שלא נוכחה בחישוב הפסד כושר ההשתכרות.
- 30
- 31 34. חישוב אריתמטי של הפסד הפנסיה (ככל שמתייחס להפסד השכר בלבד) הוא כדלקמן :
- 32
- 33 7,000 ₪ $51\%X$ 30%X 152.3383X (מקדם היוון מגיל 67 עד גיל 80) X
- 34 0.2724 (מקדם היוון כפול) = 44,438 ₪
- 35

13 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 2524-02-09 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

- 1 מאידך, ככל שהיה מנוכה משכרו של התובע 5% בגין הפרשות לפנסיה, מהיום עד גיל 67 ,
- 2 היה הניכוי מסתכם ב:
- 3
- 4 7,000 ₪ $51\%X$ 5% X 292.9697X = 52,295 ש"ח
- 5
- 6 מכאן עולה כי לתובע לא נגרם כל הפסד פנסיה (וראה בענין זה גם ע"א 354/12 פלונית נ.
- 7 אליהו חברה לביטוח בע"מ , פסק דין מיום 18.7.12).
- 8

9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

כאב וסבל

35. על בסיס נכותו של התובע (51%) ו- 23 ימי אשפוז בבי"ח מוריה (מיום 13/04/08 ועד ליום 29/04/08 ומיום 19/05/08 עד יום 22/05/08), מסתכם הפיצוי (בצירוף ריבית) ב- 106,879 ש"ח.

עזרת צד ג' לעבר ולעתיד

36. ב"כ התובע טוען כי במהלך שהותו בבית החולים, 22 ימים, סעדו את התובע בני משפחתו, הם שהו באופן רציף ליד מיטתו תוך שהם מסייעים לו בהאכלה, עשיית צרכים, רחצה וליוו אותו לטיפולים ולבדיקות. לצורך כך נאלצו בני המשפחה לנסוע מידי יום מביתם בנצרת לבית חולים "פוריה". כמו כן, טען כי גם לאחר שחרורו של התובע מבית החולים הוא נזקק לסיעוד מלא של בני משפחתו בשל מגבלותיו הגופניות והכאבים מהם סבל והם גם ליוו אותו לטיפולים השונים להם נדרש. לגבי עזרת צד ג' לעתיד, טען ב"כ התובע כי לאור מגבלותיו, יהיה התובע זקוק לשעת עזרה ביום.

37. ב"כ הנתבעת טען כי בהעדר קבלות אין מקום לפסוק לתובע פיצוי בראש נזק זה. לטענתו, בהיותו מאושפז קיבל התובע מענה לכל צרכיו על ידי הצוות הרפואי, וככל שמשפחתו באו לבקרו בבית החולים הרי הדבר מובן ומקובל אולם אין מדובר בעזרה המזכה פיצוי. כמו כן טען כי אמו של התובע עקרת בית.

ב"כ הנתבעת טען כי התובע עצמאי בכל פעולותיו ואינו זקוק לעזרה. ב"כ הנתבעת הפנה גם לעדותו של התובע לפיה הוא מתפקד באופן חופשי. ב"כ הנתבעת הציע לפסוק לתובע סכום גלובאלי של 10,000 ₪ עבור עזרת צד ג' לעבר ולעתיד.

14 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 09-02-2524 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

38. בשים לב לפגיעתו, לתקופת אשפוזו ולמהלך האשפוז, אין ספק כי התובע נזקק לעזרת בני משפחתו, והוא הדין בתקופה הסמוכה לאחר שחרורו מבית החולים. ההלכה היא כי ככל שנפגע זקוק לעזרה - לא יהנה המזיק ממאמציהם של קרובי המשפחה והוא יחוייב לפצות את הנפגע בגין העזרה שקיבל מהם (נראה למשל ע"א 5774/95 יצחק שכטר נגד אלה כץ, פסק דין מיום 19/11/97).

גם באשר למצבו כיום, לאור מגבלותיו וקשיי התפקוד מהם הוא סובל, נראה כי יזקק לעזרה בפעולות מורכבות, גם אם היקפה מצומצם.

8
9

39. לפיכך, אני פוסקת לתובע בראש נזק זה סכום גלובלי של 100,000 ₪.

- 10
- 11 **הוצאות רפואיות ונסיעות לעבר ולעתיד**
- 12
- 13 40. ב"כ התובע טוען כי על פי חוות דעתו של המומחה, פרופ' הר-שי, מסתכמת עלות הניתוחים
- 14 להם יזקק התובע בעתיד ב 162,000 ₪ וכי הוצאה זו אינה מוכרת בסל הבריאות. בנוסף, על
- 15 פי חוות דעתו של פרופ' בליך התובע זקוק לטיפול נפשי, שעלותו מסתכמת ב- 10,500 ₪
- 16 בגין הטיפול.
- 17
- 18 ב"כ התובע טוען כי בעקבות התאונה התובע נזקק לנסיעות רבות לבתי חולים וקופות חולים
- 19 לשם קבלת טיפול רפואי וכן זקק לתרופות וכי יזקק לאלה גם בעתיד. ב"כ התובע ביקש
- 20 לפסוק לתובע בגין הוצאות הנסיעה והתרופות סכום גולבלי של 50,000 ₪ לעבר ו-100,000
- 21 ₪ לעתיד.
- 22
- 23 41. ב"כ הנתבעת טוען לגבי הוצאות הנסיעה כי התובע לא הציג ראיות פוזיטיביות, למעט
- 24 קבלות בודדות מהן לא ניתן ללמוד דבר ועל כן אין לפצות בגין ראש נזק זה.
- 25
- 26 ב"כ הנתבעת טוען כי התובע חבר בקופת חולים וכל טיפוליו הרפואיים ניתנו במסגרת קופת
- 27 החולים ואו סל הבריאות באופן שלא נגרמו לו הוצאות כלשהן. כן טען כי התובע לא
- 28 הוכיח כי הוא נזקק לטיפולים רפואיים שאינם במסגרת סל הבריאות
- 29
- 30 36. בהתאם לחוק ההסדרים (החוק להתייעלות כלכלית 1010-2009), הועברה האחריות למתן
- 31 שירותים רפואיים לנפגעי תאונות דרכים, מחברות הביטוח אל קופות החולים לגבי טיפולים
- 32 הנכללים בתוספת השנייה של חוק הביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 (להלן – "חוק
- 33 הבריאות" "התוספת השנייה") או צו לפי סעיף 8(ז) לחוק זה.
- 34

15 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 09-02-2524 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

- 1 לפיכך, ככל שהטיפול הנדרש כלול "בסל הבריאות" אין מקום לפסוק לו פיצוי בגינו. פרופ'
- 2 הר-שי אכן קבע בחוות דעתו עלות ניתוחים פרטיים אך לא הובאה כל ראיה כי ניתוחים
- 3 אלה אינם כלולים בסל הבריאות (והדבר גם לא נאמר בחוות דעתו של פרופ' הר-שי).
- 4 בנוסף, צדק ב"כ הנתבעת בטענתו כי ככל שנפסק שנכותו של התובע עקב הצלקות הינה
- 5 תפקודית אין מקום לפסוק בנוסף פיצוי להקפאת הצלקות או הקטנתן, שאז ממילא תקטן
- 6 גם הנכות התפקודית.
- 7
- 8 בנוסף, מאחר והתובע הודיע כי הוא מסרב לבצע ניתוח שאיבת דיסק שהיה יכול להקל על
- 9 סבלו, ניתן להניח בסבירות גבוהה כי לא יעבור גם את הניתוחים הממולצים על ידי פרופ'
- 10 הר-שי.
- 11

- 11
- 12 במסגרת סל הבריאות זכאי התובע גם לטיפולים נפשיים, ככל שידרשו. התובע גם אישר כי
- 13 ככל שקיבל טיפול נפשי, היה הדבר במסגרת המרפאה לבריאות הנפש ועד היום הוא לא
- 14 נזקק לטיפול פרטי.
- 15
- 16 התובע גם זכאי לתרופות במסגרת סל הבריאות אם כי עליו לשאת בהשתתפות עצמית.
- 17
- 18 באשר להוצאות נוספות, לרבות הוצאות נסיעה, צירף התובע קבלות בודדות בלבד, אם כי
- 19 בסיכומים טען ב"כ התובעים כי "די באפשרות להעריך את שעור הנזק, כדי לאפשר הענקת
- 20 פיצויים לפי הערכה גלובלית זו, נע"א 531/71 לכוביצר נ. רודה, פ"ד כו(2) 113, ע"א 77/67
- 21 מדינת ישראל נ. דהן, פ"ד כא(2) 128.
- 22
- 23 אכן, לאור חוסר הודאות בשאלת עצם ביצוע הניתוחים ומימונם, ובהעדר קבלות, ראוי
- 24 לפסוק בראש נזק זה סכום גלובלי, אשר גם אותו אני מעמידה על 100,000 ש"ח.
- 25
- 26 **סיכום**
- 27
- 28 סה"כ נזקו של התובע מסתכם איפוא בסכום של 1,544,977 ₪.
- 29
- 30 **ניכויים**
- 31
- 32 אביו של התובע העיד כי התובע פנה למוסד לביטוח לאומי, אגף נכות כללית, אך תביעתו
- 33 נדחתה. לדבריו, הוא לא הגיש ערר על ההחלטה. התובע עצמו לא ידע למסור פרטים בענין,
- 34 אך נמנע מלהצהיר כי לא ישוב ויפנה בעתיד בתביעה.
- 35

16 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 2524-02-09 רוג'יה נ' פלוריאן ואח'

- 1 ב"כ הנתבעת טען כי יש לחייב את התובע לשפות את הנתבעת ככל שישוב ויפנה למוסד
- 2 לביטוח לאומי. כן הפנה לחוות דעת רעיונית לענין נכות כללית שהוגשה במסגרת ראיות
- 3 הנתבעת.
- 4
- 5 אין התייחסות לסוגיית הניכויים בסיכומי ב"כ התובע ובסיכומי התשובה שהגיש.
- 6
- 7 בשלב זה אין מקום לניכוי בהתאם לחוות הדעת הרעיונית וב"כ הנתבעת גם לא עתר לבצע
- 8 ניכוי שכזה. יחד עם זאת, אני קובעת כי ככל שהתובע ישוב ויפנה למוסד לביטוח לאומי
- 9 בתביעה לגמלת נכות כללית, והמוסד לביטוח לאומי ישוב בתביעה אל הנתבעת, התובע
- 10 יהיה חייב לשפות את הנתבעת ולהשיב לה כל סכום שתשלם למוסד לביטוח לאומי בגין
- 11 תשלומים ששילם המוסד לתובע, ובהתאם לנכות שנגרמה לו עקב התאונה.
- 12

--

13

התוצאה

14

15 42. אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע את הסכום של 1,544,977 ש"ח נה בצירוף שכ"ט

16 עו"ד בשיעור של 13% מהסכום הנ"ל ומע"מ. הסכומים האמורים ישולמו לתובע, באמצעות

17 בא כוחו, תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן ישאו הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד מועד

18

התשלום בפועל.

19

20

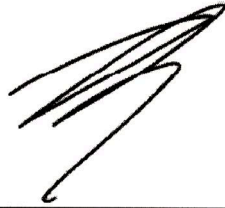
הצדדים ישאו ביתרת האגרה בהתאם לקבוע בתקנות.

21

22

ניתן היום, י"ב תשרי תשע"ד, 16 ספטמבר 2013, בהעדר הצדדים.

23

ברכה בר-זיו, שופטת

24

25

26

27

28

29

30